

ПРЕС КЛИПИНГ

24. март 2014.

НАСЛОВИ

Србија има девет месеци за реформе (стр. 2)

Пензије мале, колач велики (стр. 5)

Почетак преговора о сарадњи са Застава камионима (стр. 6)

Сто мука пред газдама (стр. 7)

Финци хоће ФАП ако држава отплати дугове (стр. 8)

За раст запослености нам фали милијарда евра (стр. 9)

Јавни сектор смањити за 100.000 запослених (стр. 10)

РАЗГОВОР НЕДЕЉЕ: ТОНИ ВЕРХЕИЈЕН, шеф канцеларије Светске банке у Србији

Србија има девет месеци за реформе

АУТОР: Владимир Вукасовић

У буџету је за отпремнине предвиђено довољно пара и за случај да сва ова предузећа у реструктурирању банкротирају. А за 70–80 одсто тих предузећа банкрот је неминован

Светска банка је у јуну прошле године поручила да Србија није у непосредној опасности од банкрота у наредних шест месеци до годину дана. Прошло је девет месеци, али додатно време купили смо ребалансом буџета, каже Тони Верхеијен, шеф канцеларије Светске банке у Србији. За реформе сада поново имамо шест или највише девет месеци.

„Ако се не десе у том периоду, нико више неће веровати да ће их уопште бити. Врло је опасно ако нестане политички кредибилитет. У случају да влада договори програм с нама и ММФ-ом и онда га не спроведе за највише девет месеци, ја више не могу бранити земљу пред директорима Светске банке”, каже Верхеијен.

У изборној кампањи се обећавало да се пензије неће дирати, најављивале су се и додатне субвенције, што није по вољи међународних финансијских институција и Фискалног савета. За реформу пензионог система потребне су дубље анализе, које још нису готове. Саветовали смо владу да плате у јавном сектору не смањује свима, него да уклони злоупотребе.

Основице тих плата, којих сада има осам, требало би изједначити тако да они који раде исти посао имају исту плату. Субвенција за предузећа у реструктурирању нема у буџету за ову годину. Али, та предузећа и даље коштају државу, јер радницима не уплаћују доприносе и порезе, па се то издваја из буџета. То је државу, заједно са субвенцијама, коштало око 750 милиона евра годишње.

У буџету је за отпремнине предвиђено довољно пара и за случај да сва ова предузећа банкротирају. Зато је важно да се ситуација с тим предузећима реши што брже јер би се, ако се то буде одлагало, могао повећати притисак да се та средства употребе за нешто друго.

Ако се тај новац не би смео употребити ни за шта друго, значи ли то да је банкрот тих предузећа неминован?

Мислимо да јесте, за 70–80 одсто тих предузећа. Није то крај света јер многа од њих „седе” на вредним зградама и земљи који се могу корисније употребити. Али, да би се та имовина користила ефикасно, морају се измирити обавезе према радницима и кредиторима, тако да нови власник има чисту ситуацију. Улога транзиционог фонда буџета јесте да реши та дуговања.

Према незваничним информацијама, ММФ нам је опет поручио да 100.000 људи

од 780.000 из јавног сектора мора ићи. Колико би људи према проценама Светске банке требало да остане без посла?

Не знам откуд нагађања о 100.000 људи. У 153 предузећа у процесу приватизације запослено је 30.000 људи. Не очекујемо да ће сви они остати без посла, нека предузећа ће можда бити продата па ће задржати део радника. У портфолију Агенције за приватизацију је још 400 предузећа која нису у реструктурирању. Она за сада мање-више преживљавају, али се мора видети шта с њима. Ако се за нека од њих нађе купац, он сигурно неће задржати све раднике. Ту је и 25-30 великих државних предузећа, попут „Србијагаса”, ЕПС-а, „Телекома”. Закон из 2012. године предвидео је да се у њих уведе професионални менаџмент и да се однос између њих и владе заснива на уговору и показатељима резултата. То је требало да се заврши за шест месеци, али до јануара ове године само је пет предузећа прешло на такав облик пословања. Ту се, међутим, не поставља питање отпуштања, већ реорганизације.

Колико времена за налажење новог посла отпуштенима може „купити” буџетски транзициони фонд с новцем за отпремнине?

У буџету има средстава за јавне радове. Србија још није повукла 3,5 милијарди евра кредита међународних финансијских институција. И тај новац може бити употребљен за јавне радове који би се краткорочно апсорбовао део отпуштених док на средњи рок послови не настану у приватном сектору. Колико се времена може купити отпуштенима, зависи од тога шта ће радити с отпремнинама које добију из транзиционог фонда. Могу га уложити у додатну обуку или покретање свог посла.

Покретање свог бизниса у Србији је, према извештају Светске банке о условима пословања, тешко. Кредит за почетни капитал није лако добити, грађевинску дозволу још теже, судска заштита инвеститора је слаба.

Уз решавање проблема државних предузећа, нужан је и нови закон о планирању и изградњи, који би поједноставио процедуру за добијање грађевинских дозвола. Без тога, инвеститори неће моћи да отварају нова радна места. Нацрт измена тог закона, који је влада донела, неће помоћи у томе.

Вођење свог посла отежава и висина дажбина које послодавац плаћа на раднике. Према извештају Светске банке, учешће тих намета у трошковима рада код нас је веће од просека Европе и западне Азије. Бивши министар привреде Саша Радуловић заговарао је њихово смањење како би се олакшало запошљавање, али је влада остала нема. Да ли нам је и таква реформа нужна?

У радном законодавству Србије истиче се то што послодавац који отпусти радника мора да му плати отпремнину за цео радни век а не само за време које је провео код њега. Друго, без обзира на то колико сати радите, послодавац мора платити фиксан износ доприноса. То не охрабрује запошљавање на непуно радно време, на која постоје и друга ограничења. Све то заједно не подстиче запошљавање. Али, није цео Закон о раду лош. Намети на рад морају се променити. Проблем је у томе што је тренутно врло тешко смањити пореско оптерећење послодавца на радну снагу јер су буџету онда потребна алтернативна средства финансирања. Једна од опција је порез на имовину, који више погађа оне са вреднијом имовином. Порез на рад сада више погађа оне који имају ниже плате.

Радници су најаву тих промена доживели драматично и зато што су се плашили да ће им се смањити права у земљи у којој инспекција рада не штити ни оно што им се већ гарантује.

Мислим да ниједна од ствари које сам споменуо не утиче дубоко на права радника.

Пре три године Светска банка нас је опоменула да због спорих процедура нисмо повукли 900 милиона долара кредита које сте већ били одобрили. Сада Србија има 3,5 милијарди евра кредита који нису повучени. Значи ли то да се реформа државне управе није нимало убрзала?

Тих 3,5 милијарди су средства која смо одобрили ми, ЕБРД, ЕИБ, Немачка развојна банка. Средства за неколико наших пројеката од пре три године су повучена и употребљена. Још имамо проблема на изградњи Коридора 10, због банкрота извођача радова „Алпине“, али и зато што државно предузеће „Коридор 10“ не ради као што би требало. Други велики проблем је РТБ „Бор“. Финансирамо изградњу њиховог колектора отпадних вода, и то делимично бескалатним средствима, али се апсолутно ништа не помера.

Најављено је још субвенција за РТБ „Бор“.

За хитне поправке старог колектора влада је тамо за четири године потрошила новца колико смо ми дали за нови колектор. При том се, пошто су посредни хитне поправке, за то не расписују јавне набавке, не ради се по процедурама.

Светска банка је пре неколико месеци одложила одлуку о додели кредита од 250 милиона долара за подршку буџету Србије због тога што нису усвојени реформски закони. Из истог разлога је Саша Радуловић дао оставку, тврдећи да то показује да нема воље за реформама. Да ли је одлагањем одлуке о кредиту и Светска банка поручила да чека доказ спремности?

Да не верујемо у ту спремност, не бисмо одлуку одложили већ бисмо кредит отказали. Не бисмо ни пре три недеље заједно са ММФ-ом послали тим да разговара с представницима владе о томе како можемо финализовати тај посао. Неколико лидера из владе рекло нам је да желе да се то заврши до краја јуна. Не можемо претпоставити да не говоре истину.

Навели сте да сте флексибилни у погледу садржине тих закона. Слажете ли се с Радуловићевим нацртима или бисте, као синдикати и партије, нешто мењали?

Ми очекујемо, као нужни минимум, да ти закони омогуће решавање питања 153 предузећа у процесу приватизације. Радуловићеве нацрти ишли су и даље од тога. Ако се елементи који гарантују решавање проблема државних предузећа задрже у изменама закона а све остало се уклони, ми ћемо и то подржати.

Да ли се оно што је у Радуловићевој верзији ишло даље од тог нужног минимума кретало у правцу којим очекујете да влада на крају пође?

Питање државних предузећа ваља решити хитно. Остало може бити корисно али му је потребно више времена. Зато је засад боље да се усвоји то што је минимум.

Незапослених сад већ има 760.000. Наплата ПДВ-а заостаје за оним што је буџетом предвиђено, што показује да нема промета, односно да новца немају ни грађани, ни привреда, па зато ни држава. Александар Вучић каже да ћемо у 2015. години осетити бољитак. С обзиром на све ове показатеље, мисли ли Светска банка да је то реално?

То ме је питала и особа која је учествовала у реструктурирању државних предузећа у Источној Немачкој. Рекао сам да се позитиван ефекат може очекивати за две-три године. Истина је, међутим, да је Источној Немачкој требало пет до осам година. Ми морамо бити бржи јер пет до осам година немамо.

Превелико срце државне управе

„Србија је једина земља која је током кризе повећала број запослених у јавном сектору. Балтичке земље, које су у односу на БДП имале већи проценат запослених него Србија, сад су испод вас. Ако се упоредите с новим чланицама ЕУ и земљама Балкана, изузев Словеније, Србија троши највећи удео БДП-а на плате у јавном сектору.

Међу чланицама ЕУ и државама-кандидатима, Србија има највише запослених у јавном сектору у односу на укупан број становника. На хиљаду становника, у јавном сектору запошљава 20 људи више него Црна Гора, која је мања земља.

Ако погледате оно што је срце државне управе, здравство, образовање и социјална заштита, Србија ту запошљава 580.000 људи. Мало веће земље, попут Чешке, Белгије, Мађарске или Бугарске, имају између 230.000 и 400.000 радника.

Начин на који се плате расподељују у том сектору у Србији није ни транспарентан ни ефикасан. Људи за исти посао добијају различите плате а резултати Србије у образовању, здравству и ефикасности јавних инвестиција далеко су иза земаља које на то троше знатно мање”, каже Тони Верхеијен.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/penzije_male_kolac_veliki.4.html?news_id=278465

Шта се дешава у Управном одбору Фонда за пензијско инвалидско осигурање

Пензије мале, колач велики

АУТОР: Р. ЂИРКОВИЋ

Београд - Пензије су мале, а проблеми Републичког фонда за пензијско-инвалидско осигурање велики. То је опште место око кога би се ретко ко у Србији спорио, а још мање очекивао да су радна места на врху Фонда који представља камен у ципели србијанске економије таква атракција, али - јесу. Пензије јесу мале, али је изгледа имовина -17.000 квадрата пословног простора и за сада, пет бања широм Србије којима располаже Фонд, ипак довољно интересантна.

Унија послодаваца Србије поднела је тужбу суду јер је, према налазу правника те послодавачке асоцијације, недавним избором, два дана пред парламентарне изборе од стране техничке владе, Иване Лекић за председника Управног одбора Фонда ПИО прекршен Статут те институције према коме је за председника УО требало да буде изабран представник Уније. Ивана Лекић је, како пише на сајту Фонда, на челу Управног одбора као представник „асоцијације послодаваца“, не пише које. Она је на том месту заменила Љубисава Орбовића, председника Савеза самосталних синдиката Србије, који је сада само члан УО.

У понедељак ће бити одржана нова седница Управног одбора Фонда ПИО са новим руководством на којој ће се расправљати о Извештају Државне ревизорске институције о

финансијском пословању Фонда. Наводно ће на дневном реду бити и кључна тема на којој су се покарабасили директори Фонда и представници Уније послодаваца - начин располагања имовином Фонда са нагласком на врло компликован случај грађевинског земљишта у центру Београда (Далматинска улица) које је Фонд кад икад добио на коришћење од Општине Палилула ради стамбене изградње за пензионере, па изгубио. И сад судским путем тражи да му се поклон врати!

Имовином се у Фонду, према сазнањима Данаса, бави само један човек и Валеријана Кадијевића сматрају ентузијастом чији је ентузијазам узалудан. Фонд је својевремено изабрао и радну групу за реструктурирање те имовине и њено стављање у функцију финансирања пензија, али се изгледа није очекивало да ће чланови те комисије, Кадијевић и Славенко Гргуљевић, тако озбиљно прионути на посао.

Фонду је после дугих судских поступака у власништво враћено пет бања у Србији, рецимо Куршумлијска бања, и узалудни ентузијастички верују да ће до краја ове и следеће године у власништво Фонда доспети још 30-ак бања. Ни ових пет, међутим, углавном не ради и ако раде Фонд од тога нема никакве користи. Фонд наравно нема пара да их оспособи за продуктиван рад, али ништа не чини ни да за њих нађе партнера.

Посебан разлог за сукобе представља пословни простор који Фонд поседује и даје га на бесплатно коришћење удружењима пензионера широм Србије. А сам изнајмљује 4.660 квадрата. Унија послодаваца тврди да та пензионерска удружења тај пословни простор ништа не плаћају, али га често дају у подзакуп. Унија сматра да ни то што га ништа не плаћају ни то што га дају у подзакуп није по закону ни у интересу Фонда. А погодно је за злоупотребе у интересу политичких странака, представници послодаваца посебно оптужују једну.

Лист Данас ће се наредних дана позабавити сваком од ових спорних тема понаособ.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/pocetak_pregovora_o_saradnji_sa_zastava_kamionima.4.html?news_id=278464

Делегација кинеске компаније ЈАК мотори данас код председника Србије Томислава Николића

Почетак преговора о сарадњи са Застава камионима

АУТОР: З. Р.

Крагујевац - Група менаџера и стручњака кинеске компаније ЈАК мотори, која је заинтересована за сарадњу са крагујевачком фирмом Застава камиони, допутовала је јуче у Београд, где ће се данас најпре сresti са председником Србије Томиславом Николићем, потом са руководством Привредне коморе Србије, након чега ће стићи у Крагујевац и са пословодством Групе Застава возила започети официјелне преговоре о могућем успостављању пословних односа са овдашњом фабриком камиона.

Делегација ЈАК мотора, предвођена генералним менаџером компаније Ан Јином, сутрашњи дан ће провести у упознавању са техничко-технолошким могућностима и кадровским потенцијалима Застава камиона. У среду Кинези ће у Београду разговарати са надлежнима у Министарству привреде. Очекује се да ће током посете Београду и Крагујевцу, Група Застава возила, односно Застава камиони и ЈАК мотори да потпишу протокол о сарадњи, којим би за почетак било договорено склапање кинеских камиона до осам тона носивости у Крагујевцу, који би, поред домаћег, били намењени тржиштима северне Африке, Блиског истока и ЦЕФТА споразума.

ЈАК мотори је једна од највећих кинеских државних компанија за производњу комерцијалних возила, а у Застави очекују да би, у догледно време, у Крагујевцу и Застава специјалним аутомобилима у Сомбору могли да почну да склапају и ЈАК-ове минибусеве, комбије и пик апове.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:483943-Sto-muka-pred-gazdama>

Сто мука пред газдама

З. РАДОВИЋ

Тек 30 одсто грађана наше земље покренуло би сопствени посао, показују најновија истраживања. Нуди им се стручна обука, али почетницима у бизнису потребне повластице и помоћ државе

ЧАК и када би имали прилику да сами започну свој бизнис, ту шансу би искористило свега 30 одсто грађана Србије. Јер, у сопственом послу очекују их високи трошкови пословања, скупи кредити, неизвесност...

Последње истраживање Центра за високе економске студије "Предузетништво у Србији - нужда или прилика" показало је да би тек трећина грађана покренула сопствени посао. Они који се осмеле да запливају овим водама могу добити стручну и скромну финансијску помоћ у Националној служби за запошљавање и Националној агенцији за регионални развој.

Послодавци, међутим, сматрају да то није довољно и да је потребно почетницима омогућити повластице, као у европским земљама, где не морају да плаћају дажбине држави у прве две године на почетку пословања.

- Обуке спроводе регионалне агенције за регионални развој и трају три дана - каже Милена Васић, помоћник директора НАРР. - Кандидати се информишу о начину регистравања фирме, о обавезама у измиривању пореза, доприноса и тестирају своју идеју, тако што праве бизнис план. На тај начин откривају да ли заиста имају предиспозиције потребне за тржишну утакмицу и проверавају одрживост своје пословне идеје.

Посебне финансијске погодности имају дипломци који се након завршених студија враћају у своја родна места, која су на списку неразвијених општина. У априлу би требало да почне пријављивање за нови циклус, када ће сви заинтересовани кандидати моћи да се пријаве.

СУБВЕНЦИЈА ЗА 1.700 НЕЗАПОСЛЕНИХНА основу јавног позива који је прошле године реализовала НСЗ, субвенција за samozapoшљавање од 160.000 динара одобравала се незапосленима који су пријављени на евиденцију најмање месец дана пре подношења захтева и који су завршили обуку за предузетништво.

- Прошле године субвенцију за samozapoшљавање НСЗ је остварила 1.681 особа, међу којима је било 746 жена - наводе у НСЗ. - Програм рада НСЗ за ову годину још није усвојен на Влади РС, па се још не зна колико ће људи ове године имати прилику да добије финансијску помоћ.

Драгољуб Рајић, директор Уније послодаваца Србије, сматра да је обука важна, али да недостаје стимулативна политика државе према почетницима.

- Требало би да држава подржи младе који желе да покрену свој посао и да их бар у прве две године ослободи пореза - каже Рајић. - За државу је много боље да омогући да 50 или 100.000 људи покуша да оснује своје фирме, па да они који опстану касније запосле нове раднике, него да даје субвенције или да људи чекају на бироу.

Рајић напомиње и да је оснивачки капитал фирми веома мали и креће се око 5.000 евра, што је недовољно да би се започео озбиљан посао. Тај новац привредници у покушају углавном обезбеде тако што га позајме или нешто продају, па је с тим и њихов ризик пословања већи, јер већ после месец дана морају да издвоје скоро 300 евра за дажбине држави, а где су сва остала улагања...

ПРВИ КОРАЦИ

РИЗИЧНО је да се у предузетничке воде улази без претходне анализе, зато је неопходно направити бизнис план, али се и у средини где желимо да радимо ваља распитати како послују људи који се баве сличним делатностима - каже Драгољуб Рајић. - Особа која се одлучи да започне сопствени посао мора бити спремна да у почетку ради по цео дан, да би изградила фирму и дошла до пристојних прихода.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/452004/Finci-hoce-FAP-ako-drzava-otplati-dugove>

Финци хоће ФАП ако држава отплати дугове

АУТОР: В. Лојаница

Компанија „Сису ауто” је поставила услове за преузимање ФАП-а: да се отпусти још 200 радника и измире сва дуговања прибојске фабрике.

- Радници у погонима су на принудном одмору, док администрација увелико ради. Финци траже сваки папир на увид. Челници „Сису аута“ средином ове седмице долазе на завршне разговоре. С њима ће бити и Јорг Јенсен, Немац на челу нашег државног тима који се бави

судбином ФАП-а. Прича је озбиљна - кажу за „Блиц“ у менаџменту ФАП-а.

Подацима о дуговима барата узак круг људи, али се чују приче „о неколико милијарди динара“. Постоје обећања да ће дуг бити решен, јер је држава највећи поверилац на име пореза, доприноса, рачуна за струју. Последњи социјални програм, када је ФАП напустило 400 радника, коштао је државу девет милиона евра. Сада има 800, а Финци траже да остане 600 радника.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/za-rast-zaposlenosti-nam-fali-milijarda-evra>

За раст запослености нам фали милијарда евра

АУТОР: В. Чворков

Србији је, како процењују економисти, годишње потребно између 1,7 и две милијарде страних инвестиција како би се убрзао привредни раст и почела да се смањује незапосленост. Лане су, међутим, у земљу ушла улагања из иностранства вредна свега 700 милиона евра.

Према прогозама Народне банке, у земљу ни у овој години неће стићи много више инвестиција. У НБС кажу да се очекују улагања вредна око милијарду евра. Највредније ће бити стране инвестиције у енергетику, где би требало да оде скоро половина од свих улагања, а затим следе трговина и прерађивачки сектор. У централној банци се, додуше, ограђују да је њихова процена конзервативна и да не обухвата све најјављене инвестиције на које Влада рачуна.

Са оваквим проценама слаже се и економиста др Стојан Стаменковић који каже да је и милијарда евра оптимистична прогноза, сем уколико се држава не одлучи да прода Телеком.

- Никакве приче о отварању радних места и смањењу незапослености не вреде ако нема инвестиција – изјавио је Стаменковић. Он додаје да ће у сваком случају ова и следећа година бити “године стезања каиша”.

- А бољитак зависи од тога када ће почети инвестициони циклус. Без тога нема ни повећања броја радних места ни стандарда грађана – објашњава Стаменковић.

Генерални секретар Удружења банака Србије Верољуб Дугалић каже да верује да ће се нова влада, вероватно, највише ангажовати на привлачењу страних инвестиција јер је приоритет повећање запослености и повећање обима БДП-а.

- Реформе у буџету су неопходне, али не може то да нам донесе повећање производње. То може да створи услове за раст производње и посредно за повећање запослености. Дакле, долазак инвеститора, то је кључни задатак - објаснио је Дугалић.

С друге стране, јасно је да и од страних инвеститора не треба очекивати чуда и решење свих наших економских проблема, већ би влада морала много више да ради и на стварању доброг привредног амбијента, како би и домаћи улагачи успели свој капитал.

Примера ради, једна од највећих страних инвестиција у новијој историји Србије је она у крагујевачки „Фијат“: у ФАС је укупно уложено милијарду евра и у њему тренутно ради 3.000 запослених. То свакако јесте резултат вредан пажње, али он открива и другу страну медаље.

Наиме, држава ће ускоро бити принуђена да прекине финансирање нерентабилних предузећа у реструктурирању у којима је сада запослено око 55.000 радника. Дакле, само да би се задржала постојећа запосленост уколико те фирме буду угашене, Србији је потребно ни мање ни више него 18 оваквих инвестиција, највећих у историји и вредних по милијарду евра. С обзиром да је у земљу у претходних 13 година ушло отприлике 14 милијарди евра страних улагања, тешко је очекивати да се тај резултат понови у свега годину или две.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/javni-sektor-smanjiti-za-100000-zaposlenih>

Јавни сектор смањити за 100.000 запослених

АУТОР: Д. У.

Укупан број запослених у јавном сектору морао би да се смањи за петину или за 100.000, ако би Влада одлучила да уштеде оствари само кроз смањење броја запослених, уместо кроз резање плата и пензија, сматра професор Економског факултета у Београду Милојко Арсић.

Арсић каже да би такав сценарио угрозио обављање услуга јавног сектора, који не би могао да пружа здравствене, образовне, безбедносне и друге услуге које су важне за функционисање целог друштва. Арсић зато истиче да у овој години треба очекивати смањење плата и пензија, али и отпуштања у јавном сектору, те да ће се ове две мере спроводити истовремено. "Сваки добро утемељен програм фискалне консолидације подразумева да се на почетку смање плате и пензије за десетак одсто, а да се након тога постепено у току неколико година укупан број запослених у јавном сектору смањи за пет до десет одсто", навео је Арсић. Он истиче да пензионере не би требало искључивати из мера које треба да уштеде 400 милиона евра, јер је боље да број људи обухваћених штедњом буде већи, да би проценат уштеда на сваком појединцу био мањи. "Ако би се на пример штедело само на платама, онда би то подразумевало њихово смањење од 25 одсто, што је и социјално и економски неодрживо", сматра Арсић.

Економиста Никола Фабрис такође тврди да је тешко избећи смањење плата и пензија, осим уколико не дође до значајнијег смањивања броја запослених у јавном сектору. "Мислим да у овом тренутку треба избегавати мере које доносе мале буџетске приходе, попут солидарног пореза, а фокусирати се на озбиљне резове, који ће у наредних неколико година свести буџетски дефицит на три посто БДП-а", каже професор Економског факултета у Београду. Он додаје да је фискалну консолидацију најлакше спровести на почетку мандата сваке владе, зато што она подразумева болне и непопуларне мере, а тада Влада има највећу подршку. Владимир Глигоров, сарадник Бечког института за економске студије каже за Тањуг да би било најбоље да се уштеде од један одсто БДП-а или око 400 милиона евра остваре кроз смањење субвенција. "Најбоље је смањити субвенције, будући да је реч о уштеди од око један посто бруто домаћег производа, док се за субвенције одваја готово три одсто. Следећих година би требало обезбедити да се не покривају губици таквих предузећа као што је Србијагас. То би вероватно

било довољно или би свакако покрило значајан део тих уштеда. Додатне уштеде би могле да дођу из јавних набавки", наводи Глигоров. Он, међутим, каже да је од смањења субвенција извесније смањење плата и пензија, које не би било добро уколико га не би пратила и промена система награђивања у јавном сектору, као и промена пензијског система. Не одбацујући могућност да ће Влада одустати од уштеда од 400 милиона евра, колико Фискални савет и ММФ процењују да је потребно, јер, како каже, ради се о веома непопуларним реформама.